

Svajonų
ROMANAI

Aistra

KATE CARLISLE

Staigmena tau

9,40 Lt / 2012 kovas-balandis

BROLIAI
DJUKAI

Knyste.lt

Kate Carlisle

STAIGMENA TAU

Antrasis trilogijos
"Broliai Djukai"
romanas

Versta iš Kate Carlisle,
Sweet Surrender, Baby Surprise, 2010
© Kate Carlisle, 2010

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Rita Krupavičiūtė,
vertimas iš anglų kalbos, 2011
© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010
© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2012
ISBN 978-609-406-519-4

Elektroninę knygą paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

Kameronas Djukas daugiau nieko nenorėjo, tik nusirišti kaklaraištį, pasiimti alaus ir išsitiesti. Jis daug ir sunkiai dirbo prie dabartinio Djukams priklausančio plėtros projekto ir buvo velniškai pavargęs nuo gyvenimo viešbutyje.

Kita vertus, vyras puikiai suprato, kad, perbraukęs durų užraktą magnetine kortele, neturės dėl ko skųstis. Be to, jis yra viešbučio savininkas, o jo apartamentai *Monarcho kopų* viešbutyje, esantys dviejų tūkstančių kvadratinų pėdų ploto, prabangūs: visi patogumai, erdvi terasa, iš kurios atsiveria įspūdingi vandenyno vaizdai, kambarių aptarnavimas. Ne, tikrai nebuvo kuo skųstis.

Įžengęs į apartamentų fojė, Kameronas prisiekė sau, kad eis žvejoti, kai tik viešbutyje pasibaigs tarptautinė maisto tiekimo konferencija. Paslaugų kainos kilo, apyvarta didėjo, taigi, pats laikas pasiimti atostogų ir ištrūkus ke lioms savaitėms nieko neveikti. Gal išsinuomos namelį ant vandens Šastos ežere, o gal baidare plauks žemyn Kingo upe. O gal tiktai kelis kartus paskambins...

Tiesą sakant, jam iš tikrųjų reikėjo atsipūsti.

Atrišdamas kaklaraištį numetė raktus ant fojė esančio staliuko, pastatė lagaminą ant marmurinių grindų ir įžengė į svetainę, kur buvo uždegti visi šviestuvai.

- Kas čia dabar? - nustebo jis, nes puikiai žinojo, kad išvykdamas prieš dvi dienas visas šviesas užgesino.

Apartamentuose ne tik degė visos šviesos, bet ir buvo užtrauktos užuolaidos. Kambarių tvarkytoja žinojo, kad jam labiau patinka atitrauktos, kad neuždengtų nuostabaus vaizdo į Ramųjį vandenyną. Jo apartamentai buvo viršutiniame iš plytų pastatyto viešbučio aukšte, su dvigubais šiek tiek tamsintais langais. Vaizdo iš lauko į kambarius nebuvo matyti.

Kameronas nusimetė švarką. Gal čia dirbo kuris nors iš naujų apartamento tvarkytojų ir, nežinodami jo pageidavimų, paliko įjungtas šviesas ir užtrauktas užuolaidas. Taip galėjo atsitikti. Bet pirmą ir paskutinį kartą.

Žengęs kelis žingsnius toliau į kambarį, jis pastebėjo nematytą dokumentų segtuvą, kuris atverstas buvo padėtas ant kavos staliuko. Jo žvilgsnis užkliuvo ir už kito jam svetimo daikto, užmesto ant sofos atlošo.

Priėjęs arčiau atsargiai kilstelėjo kraštelį.

Rožinis audinys su švelnesnio atspalvio nėrinių apvadais aplink kraštus. Apatiniai. Brangūs. Itin moteriški. Vyriškis palietė prabangų šilką ir jį apgaubė lengvas apelsino žiedų ir prieskonių aromatas. Kvapas pasirodė šiek tiek pažįstamas, ir jo kirkšnys įsitempė nuo staiga kilusio geismo papilvėje.

- Kokia čia velniava, - burbtelėjo jis ir numetė liemenėlę atgal ant sofos. Taip padarė ne todėl, kad būtų mažiau vertinęs gražias moteriškas smulkmenas nei bet kuris kitas vyras. Kamerono galvoje dabar sukosi tik viena mintis - kaip šitas daiktas galėjo čia pakliūti. - Pirmiausia reikia alaus, - nusprendė jis ir per erdvią svetainę nuėjo į virtuvę. Čia jis pamatė aukštakulnius batelius. Seksualūs. Raudoni. Pastumti po valgomojo stalu.

Jam jau įgriso kartoti, kokia čia velniava.

Raudoni aukštakulniai? Tai kažkoks pokštas, primenantis jo brolio Brendono stilių. Ir jeigu Kameronas nebūtų susinervinęs, kad ramus jo vakaras sujauktas, būtų smagiai pasijuokęs.

Pro barą nuėjo į virtuvę. Ne, čia nebuvo pasislėpusio Brendono, jis netykojo staiga iššokti ir sušukti, kad pričiupo Kameroną. Bet tai dar nereiškė, kad jo brolis negali būti pasislėpęs kur nors kitur. Jis pasiėmė iš šaldytuvo alaus,

atsidarė butelį ir gurkštelėjo, paskui jo žvilgsnis sustojo ties išrikiuotais prie kriauklės tuščiais vaikiškais buteliukais.

Vaikiški buteliukai?

- Gerai, jau gana, - tarė jis ir sušuko: - Brendonai! Kur tu?

Bet niekas neatsiliepė.

- Žinau, kad esi kažkur čia, - tarė jis įeidamas pro dvigubas duris į didelį koridorių prie pagrindinio miegamojo.

Tada išgirdo dainuojant.

Kameronas sustingo. Moteriškas balsas tyliai dainavo kažkokią seną dainą apie ananasų kokteilius ir kaip užklupo lietus. Kažkokia moteris dainavo duše. Jo duše. Jo vonios kambaryje.

Kameronas pasižiūrėjo į savo tamsiai mėlynus marškinėlius, tvarkingai užmestus ant kėdės atlošo kampe, ir po ją pakištus sportinius batelius.

Viskas gerai. Jis savo apartamentuose. Kažkokia moteris bus supainiojusi kambarių numerius. Iškvėpdamas Kameronas nusikeikė. Tai tikrai Brendono darbas. Tai tik brolio pasamdyta moteris - *staigmena* jam. Toks buvo vienintelis paaiškinimas, nes jokia nepažįsta-

ma moteris be šeimos narių žinios negalėjo būti įleista į jo apartamentus.

Jis stovėjo klausydamasis švelnaus dainavimo ir svarstė, ką daryti toliau. Ko gero, turėtų pasielgti kaip džentelmenas ir palaukti, kol nepažįstamoji baigs maudytis, nusišluostys ir apsirengs – tada išspirs ją iš čia. Bet tokiu atveju jis nebus džentelmenas.

Be to, ne jis buvo kaltas dėl įsibrovimo. Ir dėl dušo. Taigi Kameronas stovėjo prie vonios kambario durų ir laukė, kol vanduo liausis tekėti, ir atsidarys dušo kabinos durys.

Pasirodė viena nenusakomai daili nuoga šlapia kojytė, o tuo pat metu gražiai rusva, truputį šlakuota ranka siekė rankšluosčio. Kameronas tuoj puolė prie kabyklos ir padavė rankšluostį.

– Leisk man.

Moteris suspiegė taip, kad, rodės, nuo sienų nutrupės tinkas.

– Išėik iš čia, – jau ramiau paprašė ji ir susinervinusi per skubėjimą išmetė rankšluostį, kuriuo norėjo prisidengti.

– Juokinga, ir aš norėjau paprašyti to paties, – atsakė Kameronas.

Jis nebuvo vujaristas. Tuoj pat turėjo pasi-

traukti nuo durų ir leisti damai susitvarkyti, bet neįstengė. Viskas, ką galėjo tuo metu padaryti, tai spoksoji kaip mokyklinukas į drėgnas jos krūtis. Standžios, apskritomis alveolėmis, su pūpsančiais rožiniais speneliais, jo įsivaizdavimu, turėjo idealiai tilpti jo delnuose. Ir burnoje. Kameronas įsijautė. Norėjo ištiesti rankas ir paliesti švelnią jos pilvo odą, paskui pirštais vingiuoti žemyn per gražų tamsių plaukų lopinėlių ir per šlaunų iškilimus.

Jo dėmesį patraukė blyksnis nuo bambos, kurioje suspindėjo mažas deimančiukas. Ji įsivėrusi auskarą. Kažkodėl tai sukėlė jam šypseną.

- Ar nesiliausi spoksojęs ir neisi iš čia? - suriko ji ir sugriebusi rankšluostį pagaliau prisidengė gražiasias savo krūtis.

Pasirodymas baigtas, - liūdnai tarė įsiaudrikęs jo libido, ir Kamerono žvilgsnis nukrypo į moters veidą. Vaje. Kažkur kadaise matytos tamsiai mėlynos spindinčios akys. Tai akys moters, kurios jis nepajėgė ištrinti iš savo atminties.

- Labas, Džulija, - pasisveikino jis.

- Kameronai, ką manai čia veikiąs?

Jis atsirėmė į durų staktą.

- Na, kadangi čia gyvenu, tai ketinau apsi-

vilkti šortus, išgerti dar vieną alaus ir žiūrėti futbolo rungtynes. – Kameronas sukryžiuo rankas ant krūtinės. – Geriau pasakyk, ką tu čia veiki?

Lipdama iš dušo kabinos, apsisupusi kilpiniu rankšluosčiu tarsi skydu Džulija iš pykčio net kvapą sulaikė.

– Man sakė, kad šie apartamentai bus laisvi dar dvi savaites.

– Labai abejoju, kas iš mano personalo galėjo tau tai pasakyti.

– Na, bet tai tiesa, – nepatenkinta sumurmėjo Džulija ir nuėjo į miegamąjį pasiimti drabužių iš nedidelio lagaminėlio nuo lentynos prie lango.

Žiūrėdamas, kaip ji traukia drabužius, Kameronas gurkštelėjo alaus.

– Kai apsirengsi, gal aptarsime ribas.

– Ak, man tai nesvarbu, – pasipiktino moteris, bet jos rankos virpėjo, kai nuo kaktos braukė drėgnus garbanotus plaukus. – Apskritai, kodėl tu čia?

– Aš? – Gal būtų ir nesišypsojęs, bet jis juk vyras, o ji – graži moteris. – Paskutiniuosius mano žiniomis, čia buvo mano apartamentai.

– Bet niekas nemanė, kad būsi čia.

- Mieloji, čia savininkas aš.

Viena ranka tvirtai laikydama rankšluostį, Džulija prasispraudė pro Kameroną ir nuėjo į savo kambarį apsirengti. Ten ji užtruko mažiau nei minutę ir atėjo vilkėdama šortais ir laisvais marškinėliais.

Kameronas tyliai nusikeikė. Jei ji manė, kad apsirengusia ja nesigrožės, labai klydo. Siauri ploni marškinėliai išryškino jos krūtis, ir jis dar labiau susidomėjo.

- Taigi, ar dabar jau pasiruošusi paaiškinti, ką čia veiki? - paklausė.

Pirštais purtydama plaukus, kad greičiau išdžiūtų, Džulija ramiai atsakė:

- Klausyk, Kameronai, Selė man sakė, kad...

- Ką? - Kameronas akivaizdžiai susinervino. -

Ką tu čia kalbi?

Džulija pasiaiškino, paminėdama jo motinos vardą, ir tai nebuvo geras ženklas. Selė Djuk - nepaprasta moteris, stipraus charakterio, - ji įsivaikino Kameroną, kai jam tebuvo aštuoneri. Jam buvo gerai žinomas jos rūpestis apvesdinti tris savo sūnus ir tai, kad ji nenurims, iki kol misija bus įvykdyta. Po velnių, jeigu Selė prisidėjo prie Džulijos apsilankymo, tai Kameronas bus pakliuvęs į rimtą bėdą.

- Tiksliau, ką mano motina turėjo padaryti, kad tu atsidurtum šiame vonios kambaryje nuoga ir šlapia?

Džulija įdėmiai pažvelgė į Kameroną.

- Visiškai nieko, aš suklydau.

- Tu suklydai? - lėtai paklausė jis. - Suklydai dėl mano motinos? Juokauji, ar ne?

- Ne, nejuokauju, - atsakė Džulija išsitiesdama. Jos krūtys dar labiau išryškėjo, o nuo drėgnų plaukų sušlapę marškinėliai prigludo prie kūno. Bet ji to nepastebėjo ir kalbėjo toliau: - Nesitikėjau čia rasti tavęs. Kadangi raktus man davė viešbučio administracija, maniau, esi išvykęs.

- Patikėk manimi, taip atsitikti negalėjo.

Stebėdamas kiekvieną jos judesį, Kameronas priėjo arčiau.

- Dabar klok viską, ką tau sakė mano motina.

Ji tik išpūtė akis ir žengtelėjo atgal.

- Net nesvajok. Bus geriausia, jei susidėsiu daiktus ir dingsiu iš čia.

- Ne dabar, - užprotestavo Kameronas ir sugriebė jai už rankos. - Noriu žinoti, ką motina padarė, kad čia atsidurtum.

- Gerai, - atsakė ji apsimesdama, kad nori

išsilaisvinti. – Selė minėjo, kad, kol būsiu konferencijoje, čia bus patogiau nei paprastame viešbučio numeryje. Ji liepė tavo vadybininkui duoti man raktus.

Kameronui per nugarą nubėgo šaltukas. Taip, jis planavo ateinančias dvi savaites išvykti į šiaurę, bet vakar turėjo paskambinti Selei ir pranešti, kad jo planai pasikeitė, ir jis sugrįš dar šįvakar.

Visa tai surezgė jo motina.

Negi Selė iš tikrųjų mano, kad Kameronas susidomės šia moterimi, klaupsis ant kelių ir maldaus jos tekėti už jo? Jei taip, motina bus pasmerkta nusivilti.

Kol Džulija muistėsi, norėdama ištrūkti, prabudo Kamerono vyriškumas. Argi dabar svarbu, ką padarė motina? Ne. Jis išsiaiškins su ja vėliau, daug vėliau.

Dabar jo rankos laikė mielą, vien plonus marškinėlius dėvinčią seksualią moterį, kurią pažino intymiausiai, kaip tik tai įmanoma.

Prisiglaudęs prie jos jis vėl pajuto intriguojantį apelsino žiedų kvapą, skleidžiantį kažką daugiau, kažką egzotiško. Jis niekada nebuvo pamiršęs nei Džulijos, nei jos kvapo, išskyrus savo pastangas apie tai negalvoti.

Jis ir dabar prisimena, kai pirmą kartą ją sutiko, kalbėjo apie aistrą iš pirmo žvilgsnio.

Visa tai įvyko, kai jo motina Dansmero senamiestyje atrado Džulijos kepyklėlę *Keksas*. Selė išragavo jos pyragaičius bei keksus ir užsispyrė, kad ir sūnūs paskanautų. Visi nutarė, kad Džulijos gaminiai labai skanūs, ir netrukus Djukų viešbučiuose atsirado jos pyragaičių, biskvitų ir duonos.

Džulija buvo pakviesta į vieną iš Djukų viešbučių, įsikūrusių pakrantėje, dalyvauti vienos dienos mokymuose prekiauti. Ji ketino apsistoti ilgajam savaitgaliui Djukų viešbutyje. Kameronas pirmą kartą čia ir pamatė ją, einančią per viešbučio vestibulį į poilsio kambarį. Jis priėjo prie Džulijos, kuri nebuvo abejinga jo dėmesiui, ir juodu praleido visą savaitgalį.

Tuo viskas ir baigėsi.

Džulija ne kartą bandė susisiekti su Kameronu, bet jis nerodė iniciatyvos. Dėl moterų jis buvo susikūręs nepalaužiamas taisykles. Meilės nuotykiui pasibaigus, jis visada nedviprasmiškai nutraukdavo santykius ir niekada nesidairydavo atgal, niekada negrįždavo. Jam atrodė, kad abiem pusėms taip bus ir saugiau, ir paprasčiau. Tačiau moterys viską suprasdavo kitaip ir vildavosi santykius atnaujinti....